

ΙΑ'. ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ.

Θεόφραστος ἐξ' Ἑρεσσού τῆς Λέσβου, ἐγεννήθη τὸ 372 π. Χ. Ἐσπούδασε τὴν φιλοσόφειαν ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει, τὸν ὁποῖον καὶ διεδέχθη. Ἐγράφε δὲ διάφορα φυσικῆς ἱστορίας καὶ ἠθικὰ συγγράμματα, ἐν οἷς καὶ τοὺς Χαρακτῆρας. Τὸ κείμενον τῶν σωζομένων εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον διεσθαρμένον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΑΚΕΙΑΣ.

ΤΗΝ δὲ κολακειάν ὑπολάβοι ἂν τις ὁμιλίαν¹ αἰσχροῦ εἶναι, συμφέρουσαν δὲ τῷ κολακεύοντι. Τὸν δὲ κόλακα τοιοῦτόν τινα, ὥστε πορευόμενον ἄμα εἰπεῖν². « Ἐνθυμῆ³ ὡς ἀποβλέπουσι πρὸς σέ οἱ ἄνθρωποι; τοῦτο οὐθενὶ τῶν » ἐν τῇ πόλει γίνεται πλὴν σοί· εὐδοκίμεις⁴ χθές ἐν τῇ στοᾷ⁵· πλειόνων » γὰρ ἢ τριάκοντα ἀνθρώπων καθημένων, καὶ ἐμπεσόντος λόγου, τίς εἴη » βέλτιστος, ἀπ' αὐτοῦ⁶ ἄρξαμένους πάντας ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατενε- » χθῆναι »· καὶ ἄλλα τοιαῦτα λέγειν. Ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἀφελεῖν κροκίδα⁷· καὶ ἂν τι πρὸς τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ πνεύματος⁸ προσενεχθῇ ἄχυρον, καρφολογῆσαι⁹· καὶ ἐπιγελάσας δὲ εἰπεῖν, « ὄρᾳς; ὅτι δυοῖν σοι ἡμε- » ρῶν οὐκ ἐντετύχηκα, πολιῶν¹⁰ ἔσχηκας τὸν πώγωνα μεστόν· καὶ περ, εἰ- » τις καὶ ἄλλος¹¹, ἔχεις πρὸς τὰ ἔτη¹² μέλαιναν τὴν τρίχα ». Καὶ λέγον- » τος δὲ αὐτοῦ τι, τοὺς ἄλλους σιωπᾶν κελεῦσαι· καὶ ἐπαινέσαι δὲ ἀκούοντος¹³, καὶ ἐπισημῆνασθαι δὲ, εἰ παύσεται. « Ὁρθῶς »· καὶ σκώψαντι ψυχρῶς, ἐπι- » γελάσαι¹⁴, τὸ τε ἱμάτιον ὥσαι εἰς τὸ στόμα, ὡς δὴ οὐ δυνάμενος κατασχεῖν τὸν γέλωτα· καὶ τοὺς ἀπαντῶντας ἐπιστῆναι κελεῦσαι, ἕως ἂν αὐτὸς¹⁵ παρέλθῃ. Καὶ τοῖς παιδίοις¹⁶ μῆλα καὶ ἀπίους πριάμενος, εἰσενέγκας δοῦ- » ναι, ὀρώντος αὐτοῦ· καὶ φιλήσας δὲ εἰπεῖν, « Χρηστοῦ πατρὸς νεόττια ». Καὶ συνωνούμενος¹⁷ δὲ κρηπίδας, τὸν πόδα φῆσαι εἶναι εὐρυθμότερον τοῦ ὑποδήματος. Καὶ πορευομένου πρὸς τινα τῶν φίλων, προδραμῶν εἰπεῖν, ὅτι πρὸς σέ ἔρχεται¹⁸· καὶ ἀνασρέψας¹⁹, ὅτι προσήγγελκα. Ἀμέλει²⁰ δὲ καὶ τὰ ἐκ

1) Συναναστροφὴν, σχέσιν. 2) Ἐνῷ περιπατεῖ μετὰ τινος, συγχρόνως νὰ λέγῃ.

3) Ἐννοεῖς. 4) Ἐπαινέσεις. 5) Στοαί, περίπατοι ὑπόστεγοι εἰς Ἀθήνας, ὅπου συνήρχοντο οἱ πολῖται. 6) Ἀπὸ δευτέρου στρέφει πάλιν τὸν λόγον τοῦ εἰς γ' πρόσωπον, ἐξαρτῶν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν. 7) Τρίχα, σκουπίδι. 8) Ἀπὸ τὸν ἄνεμον. 9) Τὸ παίρνει μὲ τὴν χεῖρά του. 10) Λευκῶν τριχῶν· ἐννοῶν τὸ ἄχυρον. 11) Ἄν' ἔχῃ κανεῖς ἄλλος, ἔχεις καὶ σύ· δηλ. ἔχεις ὑπὲρ πάντα ἄλλον. 12) Ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν σου. 13) Εἶναι ἱκανὸς νὰ τὸν ἐπαινῇ παρυσία του, ὅταν ἀκούῃ. 14) Ἐπιγελάσαι αὐτῷ σκώψαντι, ὅταν ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον κολακεύει εἰπῇ τι ψυχρὸν σκῶμμα. 15) Ὁ κολακευόμενος, τὸ αὐτὸς ἔχει ἔμφρασιν.

16) Τοῦ κολακευομένου. 17) Ἀγοράζων ὁμοῦ μὲ τὸν κολακευόμενον. 18) Τρέχει ἰμ- πρὸς νὰ δῶσθαι εἰδέναι. 19) Βίπειν, 20) Μάλιστα ἀκούει.